

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 114/2017
01.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Грамића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину 2Кж1.69/16 од 13.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Грамића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину 2Кж1.69/16 од 13.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 4 К-350/15 од 15.04.2016. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљени је обавезан да оштећеном „ББ“ власника ВВ из ... на име имовинскоправног захтева исплати износ од 642.832,12 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 78.750,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, те да плати на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава ОЈТ у Неготину износ од 12.000,00 динара, а све у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Неготину 2Кж1.69/16 од 13.10.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Весне Стоиљковић и потврђена је пресуда Основног суда у Неготину 4 К-350/15 од 15.04.2016. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Небојша Грамић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину

2Кж1.69/16 од 13.10.2016. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану другостепену пресуду и предмет достави првостепеном суду ради даљег поступања по закону, те да одложи извршење правноснажне пресуде до коначне одлуке суда по наведеном захтеву.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, истичући да је другостепену пресуду донео Виши суд у Неготину као стварно ненадлежни суд, обзиром да је за одлучивање по жалби био надлежан Апелациони суд у Нишу јер је за кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оптужен и оглашен кривим предвиђена казна затвора у трајању од 1 до 8 година, а одредбама члана 23. став 2. тачка 2) Закона о уређењу судова је прописано да је Виши суд надлежан за одлучивање по жалби за кривична дела за која је прописана новчана казна и казна затвора до 5 година. Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП није предвиђена као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ би само могла бити основ за подношење захтева за заштиту законитости од стране Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Грамића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић